

θέλει πάλιν τῷ 1866 ἢ 1867 ἀναφανῆ. Ἄς ἴδωμεν δὲ νῦν ἂν κατὰ πάντα ἐπιλήθευσε προχθές ἢ πρόβρῃσις.

Παρατήρουν ἀπὸ τοῦ 1842 οἱ παράτηρηται, ὅτι παραδόξως οἱ κατὰ πάντα Νοέμβριον σποραδικοί διάττοντες ἀστέρες δὲν ἀναφαίνοντο πλέον ὡς ἄλλοτε συχνοί, ἀλλ' ὀλιγαριθμότεροι μάλιστα τῶν κατὰ πάντα Αὐγούστον, κατὰ τὴν 10 τοῦ ὑποίου (ν. χ.) δύνανται τις νὰ ἴδῃ 50 ἕως 100 διαδρομὰς ἀστέρων κατὰ πᾶσαν ὥραν. Ἀλλὰ τῷ 1863 Νοεμβρίου 13 (ν. χ.) εἶδον ἐγὼ ἐν Ἀθήναις πλείονα πάλιν φωτεινὰ μετέωρα, 60 κατὰ πᾶσαν ὥραν, μεταξὺ δ' αὐτῶν καὶ τινα μεγάλα καὶ λαμπρά. Τῷ δὲ 1864 καὶ 1865 Νοεμβρίου 13 δὲν ἠδυνήθη νὰ οὐρανοσκοπήσω ἐν Ἀθήναις, συννεφείας ἕνεκα ἐν Λονδίῳ ὅμως τῷ 1865 παρατήρησεν ἕτερος παρατηρητῆς 250 διαδρομὰς ἀστέρων κατὰ πᾶσαν ὥραν.

Κατὰ τὸ ἐνεστὸς δ' ἔτος (1866, Νοεμβρίου 4[13] ἀνεφάνη πολλῶ λαμπρότερον τὸ φαινόμενον τοῦτο, τοῦλάχιστον ἐν Ἀθήναις. Τοῦ οὐρανοῦ ὅλως καθυρού ὄντος, ἀπὸ μὲν τῆς 6 ἑσπερινῆς ὥρας μέχρι τοῦ μεσονυκτίου ἐσπάνιζον οἱ ἀκοντισμοὶ ἀστέρων μετὰ ταῦτα ὅμως τοσοῦτον ἠύξησεν ἡ πληθὺς, ὥστε δύσκολος ἦτον ἡ ἀρίθμησις, διότι δὲν πρόεφθανέ τις νὰ βλέπῃ πάντας, ἀποσπωμένης συχνότατα τῆς προσοχῆς ὑπὸ τῶν συναναφαινομένων λαμπροτάτων πυρίνων σφαιρῶν.

Ὁ γράφων δὲ ταῦτα, ὅπως διορίσῃ κατὰ τὸ δυνατόν τὴν πληθὺν τῶν κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην διαττόντων μετεώρων, ἔταξεν ἐπὶ τινὰς ὥρας καὶ ἑτέροισι τρεῖς παρατηρητὰς, οἵτινες οὐρανοσκοποῦντες μετ' αὐτοῦ ὠρισμένα τοῦ οὐρανοῦ μέρη, ἠρίθμουν τὰ διὰ τούτων διάττοντα. Μόνος δὲ παρατῆρει ἀπὸ τῆς 4 μέχρι τῆς 6 μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου λοιπὸν μέχρι τῆς 6 πρωϊνῆς ὥρας τῆς 2[14] Νοεμβρίου (ἦγουν ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου τῆς 2[14] τοῦ μηνὸς τούτου) ἕκαστος τῶν τεσσάρων οὐρανοσκοπῶν εἶδε κατὰ πᾶσαν ὥραν:

Ἀπὸ μεσονυκτίου μέχρι τῆς 6 ὥρας	80 ἀστέρας διάττοντας
ἀπὸ τῆς 6 μέχρι τῆς 2	700 " "
ἀπὸ τῆς 2 " "	1000 " "
ἀπὸ τῆς 3 " "	900 " "
ἀπὸ τῆς 4 " "	350 " "
ἀπὸ τῆς 5 " "	100 " "

Ἐκαστος ἄρα τῶν 4 παρατηρητῶν εἶδεν ἀπὸ

τοῦ μεσονυκτίου μέχρι τῆς 6 πρωϊνῆς ὥρας διάττοντας ἀστέρας πλείονας τῶν 3,000 ὥστε ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν διαϊζάντων κατὰ τὴν προχθῆσιν νύκτα φθάνει τὰς 10,000 ἕως 12,000.

Ἀλλὰ τὸ ἐξαχόμενον ἐκ τοῦ ὑπολογισμοῦ τούτου εἶναι κατὰ πολὺ ἔλασσον τοῦ τῶν ἀναφανέντων τῷ 1799 καὶ 1833: διότι οἱ τῷ 1833 ἐπὶ 9 ὥρας ἀναφανέντες ὑπελογίσθησαν, ὅτι ἦσαν σχεδὸν ἐν τέταρτον ἑκατομμυρίου (240,000). Ὅθεν δύνανται τις ἐκ τούτου νὰ εἰκάσῃ, ὅτι τῷ 1867 θέλει ἀναφανῆ ὁ μέγιστος τῆς πληθύος ὅρος.

Τῶν πυρίνων δὲ σφαιρῶν ἢ βολίδων ἦσαν τινὲς φωτεινόταται καὶ λαμπρόταται. Μία δ' αὐτῶν κατεφώτισε καὶ γῆν καὶ θάλασσαν, καὶ κατέλιπεν ὀπισθεν ἑαυτῆς κόμπην φωτεινὴν χρώματος ἐρυθροκιτρίνου, ἥτις ἐπὶ ὥραν ὅλην ἔμενεν ὁρατὴ τῷ ψιλῷ ὀφθαλμῷ, ὡς παραδόξον τι σχῆμα νεφέλης.

Εὐκαίον εἶναι, ὅσοι εἴτε ἐκτὸς Ἀθηνῶν παρατήρησαν ἀκριβῶς τὸ φαινόμενον, μάλιστα δὲ ὅσοι ἐμέτρησαν ὠριαίως ἀστέρας ἐκ τῶν προχθῆς διαϊζάντων, νὰ γνωστοποιήσωσι τὰς παρατηρήσεις τῶν εἴτε ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμὲ, εἴτε διὰ τινος τῶν ἐφεμερίδων, ὅπως προοδοποιήθῃ ἡ περὶ τῶν θαυμασιῶν τούτων τοῦ οὐρανοῦ φαινομένων γνῶσις.

Ὁ διευθυντῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀστεροσκοπεῖου

I. Φ. ΙΟΥΑΙΟΣ ΣΜΙΤ.

(Ἐκ τοῦ Αἰῶνος.)

ΠΡΟΒΛΗΜΑ.

Ἡ μάχιρα ὀξύνει τὸν κάλαμον, ἢ ὁ κάλαμος τὴν μάχιραν;

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Τὸ κατὰ παραδρομὴν προελειφθὲν ὄνομα τοῦ μεταφραστοῦ τοῦ ἐν τῷ 92 φυλλ. τῆς Χρυσῆς ἄρθρου ἐπιγραφομένου, ὁ Κ. Σεβαστιανῶφ καὶ τὰ χειρόγραφα τοῦ ἁγίου Ὄρους, εἶναι Σ. Σκλουμίτης.

Διορθωτέον ὡσπύτως καὶ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ἀπαντώμενον ὄνομα Γαβρίας εἰς Βαβρίας.